

ster naturligvis gøre, men hvis det sker, er jeg temmelig sikker paa, at man, uden at frygte for at blive desavoueret af Fremtiden, forud kan sige, at Resultatet nærmest bliver negativt. Jeg vil for at undgaa Misforstaaelse straks bemærke, at min Udtalelse ikke er rettet mod de paagældende Mænd, der skulle foretage en Burdering af Planerne, men de hidtil foreliggende Planer — og den højtærede Minister vil jo netop forvare sig mod at faa flere — ere i Virkeligheden endnu ikke saaledes gennemarbejdede, at det er muligt for Statens Vandbygningsteknikere at afgive en bindende og afgørende Erklæring om, hvorvidt de bør gennemføres. Dette maa undersøges paa en ganske anden Maade, inden man kan komme til et saadant Skøn, at man derpaa kan bygge en Foranstaltning, der vil dreje sig om mange Millioner. Jeg tror heller ikke, at det overhovedet lader sig gøre for den højtærede Minister at holde de to Ting ude fra hinanden: Fremme af Fiskerifiskeriet og Havneanlæg paa Vestkysten, thi det er jo to Benaævnelser paa ganske den samme Ting. Tanken om, at man muligvis vil gaa til Havneanlæg paa Vestkysten af Sjælland, er jo dog først og fremmest begrundet i Hensynet til at fremme Fiskeriets Interesser, og hvorledes det saa skulde være muligt at holde de derhen hørende Spørgsmaal ude fra hinanden, fortaar jeg ikke, det tror jeg er ganske umuligt. Jeg vil dertil sige, at jeg vilde have ønsket, at den højtærede Minister ikke havde holdt sig saa strengt til Havneprojektet alene, men taget behørigt Hensyn til andre Eventualiteter, der muligvis med en rimelig og overkommelig Beføstning kunde gennemføres for at fremme de samme Interesser, nemlig Fiskeriets Interesser. Jeg mener dermed Anlægget af Moler, der noget ligner den, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 3dje Valgkreds (Jungersen) omtalte, Molen ved Hirtshals. Det falder jo aldeles ikke ind under Begrebet Havneprojekt, aldeles ikke, det ligger fuldstændig uden for dette Begreb, og det vil altsaa efter Ministerens Udtalelser ikke blive Genstand for den højtærede Ministers Undersøgelser og vil altsaa heller ikke komme til at foreligge til Drøftelse her, og det tror jeg er Uret, det tror jeg er fejl. Jeg er, som jeg ofte har sagt, ikke tilbøjelig til at tro, at vi let komme til meget store Udgifter, til Anvendelse af et meget stort Antal Millioner for at bygge Havne paa Sjællands Vestkyst, det antager jeg slet ikke som afsjort; men jeg tror derimod ikke, at den Mulighed er udelukket, at der for en overkommelig Udgift kunde træffes Foranstaltninger, der i væsent-

lig Grad kunde tjene som Surrogat netop for Havnene og netop for at støtte den Fiskerimaade, som endnu bruges med aabne Baade og selvfølgelig vil blive brugt endnu i lange Tider, selv om man havde Havne. Jeg er fuldkommen forvisset om, at der findes i det mindste eet Punkt paa Sjællands Vestkyst, der er mindst lige saa hensigtsmæssigt for Anlægget af en saadan Mole som den, der nu findes ved Hirtshals, det er nemlig Hantsholmen. Det er ganske sikkert, at dette Punkt har i det mindste de samme Fordele, de samme Fortrin og kan komme mindst til den samme Nytte for mindst lige saa mange Fiskere af den, der fiske paa Sjællands Vestkyst, som Hirtshalsmolen. Det er noget, vi alle vide, at vi i Almindelighed have de heftige Storme med vestlig Vindretning, og ved Hantsholm er der ligesom ved Hirtshals den bedste Anledning af Verden til at gøre Forsøg med at bygge en Mole ret mod Nord, altsaa Ost for Bynten, en Mole, som vil give udmærket Væ for de aabne Baade til at lande, naar de af Vind og Strøm, hvad der i Almindelighed er Tilfældet, naar Strømmen løber langs Kysten mod Nord med Baalandsstorm, fordrives i Nord fra deres sædvanlige Landingssted, saaledes at de kunne holde den gaaende Nord efter og dreje om Bynten og komme i Væ af Molen Ost for Hantsholmen og der søge Land. Det vilde være et godt Surrogat af ret væsentlig Betydning, hvis man ikke kunde komme til at anlægge en Havn paa Grund af den dermed forbundne betydelige Udgift. Maaft jeg med det samme, jeg har Ordet, blot maa jeg sige et Par Ord til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Naberg); det kan jeg, som bekendt, sædvanligvis ikke undgaa. Det ærede Medlem brugte nemlig et Udtryk i Gaar i sin Tiltale til mig, som jeg ikke kan lade blive staaende, og som jeg tror, det havde været hensigtsmæssigere, om det ærede Medlem ikke havde brugt. Han sagde nemlig i Anledning af min Motivering af mit Vædringsforslag Nr. 2 om de 10,000 Kr. til Understøttelse af Forhold, der tjene til Fiskeriets Fremme, og hvori jeg hentydede til den bedrøvelige Katastrofe, der fandt Sted paa Sjællands Vestkyst for noget over tre Aar siden, at det forekom ham at være noget sent, at jeg var kommen til Erkendelse af, at det var nødvendigt at gøre noget, hvis Narfagen til, at jeg nu stillede Forslag, var Hensynet til Katastrofen i 1893. Det tror jeg ikke, netop dette ærede Medlem burde bebrejde mig; thi jeg skal tillade mig at minde det ærede Medlem om, at jeg allerede den 17de Januar 1894 tog saa